

L Ö G

um breyting á lögum nr. 78 28. apríl 1962, um lífeyrissjóð togarasjóðmanna og undirmanna á farskipum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðist svo:

Sjóðurinn nefnist Lífeyrissjóður sjómanna og starfar með því skipulagi og markmiði, sem segir í lögum þessum. Heimili hans og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

3. gr. laganna orðist svo:

Sjóðfélagar eru allir þeir, sem lögskráðir eru á íslensk togara, íslensk farskip, sem notuð eru til farþegaflutninga eða vöruflutninga, og á íslensk varðskip, nema yfirmenn á farskipum, sem tryggðir skulu í lífeyrissjóðum, sem skipafélögin eru aðilar að. Yfirmenn strandferðaskipa ríkissjóðs og varðskipanna skulu tryggðir í lífeyrissjóði starfsmanna ríkisins. Heimilt er þó útgerð farskipa að tryggja yfirmönnum lífeyrissjóðsréttindi í sjóði þessum, ef samkomulag næst um það við stéttarfélag yfirmanna.

Sjóðfélagar eru enn fremur þeir sjómenn og beitingamenn, sem lögskráðir eru á íslensk vélskip, 12 lesta eða stærri, er stunda veiðar með línu, netum, botnvörpu, dragnót, humarvörpu, þorskveiðar með hringnót, lúðuveiðar með línu, sild- og loðnuveiðar, svo og aðrar veiðar, ef í samningum milli félaga sjómanna og útvegs- manna eru ákvæði um lífeyrissjóðsréttindi frá 1. janúar 1970 eða síðar. Sama gildir, ef slík skip eru notuð til flutninga innanlands, flutninga á ísvörðum fiski eða verið er að flytja þau milli landa eða milli staða innanlands. Undanþágu frá þátttöku samkvæmt þessari málsgrein skal þó veita fyrstu 4 mánuðina, sem viðkomandi starfsmaður er hjá sömu útgerð, enda leggi hann fyrir skráningarstjóra skriflega beiðni um slíka undanþágu og eigi ekki réttindi í sjóðnum vegna fyrra tímabils. Ráðherra skal ákveða, að sjómenn, sem þessi mgr. tekur til og lögskráðir eru í tilteknum byggðarlögum eða landshlutum, skuli vera utan við sjóðinn, ef fram kæmu um það óskir frá félögum sjómanna og útvegsmanna á þeim stöðum og forsvaranlega er frá lífeyrissjóðsmálum hlutaðeigandi manna gengið. Um slíka sjóði skulu gilda öll ákvæði þessara laga, sem við geta átt og varða skyldur launagreiðenda til að halda eftir af launum vegna iðgjaldagreiðslu og um innheimturétt, lögveð í skipum svo og önnur atriði, sem tryggja rétt lífeyrissjóðs samkvæmt þessum lögum.

Sjóðfélögum samkvæmt 2. málsg., sem hætta störfum á sjó, skal heimil áframhaldandi þátttaka, ef þeir hefja störf í landi við útgerð. Stjórn sjóðsins setur reglur um iðgjaldagreiðslur í slíkum tilvikum.

Stjórn sjóðsins er heimilt að leyfa félögum og samböndum, sem standa að samningum um kaup og kjör sjómanna, er aðild eiga að sjóðnum, að tryggja starfsmenn sína í sjóði þessum. Sömuleiðis er stjórn sjóðsins heimilt að leyfa útgerð farskipa, varðskipa og togara að tryggja skipverja sína, þótt þeir séu eigi lögskráðir, ef þeir starfa við skip hennar, sem er í viðgerð, flokkunarviðgerð, eða að öðrum störfum í þágu útgerðar.

Stjórn sjóðsins er heimilt að leyfa sjómönnum, sem stunda nám í sjómannafræðum, slasast eða veikjast, að kaupa sér réttindi í sjóðnum þann tíma, sem úr hefur fallið af þessum sökum, og ákveður stjórn sjóðsins iðgjald. Þá er stjórn sjóðsins heimilt að ákveða iðgjald, er samsvari meðaltekjum togarasjómannna, ef togari tekur upp um skamman tíma aðrar veiðar en togveiðar.

3. gr.

Í 4. gr. laganna komi „sjóðfélagar“ í stað „farmenn og togarasjómenn“, og enn fremur komi „lögum nr. 40/1963“ í stað „lögum nr. 24/1956“.

4. gr.

5. gr. laganna orðist svo:

Í stjórn sjóðsins eiga sæti 7 menn tilnefndir af: Hæstarétti, og er hann formaður stjórnarinnar, Alþýðusambandi Íslands, Sjómannasambandi Íslands, Farmanna- og fiskimannasambandi Íslands, Félagi íslenzkra botnvörpuskipaeigenda, Landssambandi íslenzkra útvegsmanna og Vinnuveitendasambandi Íslands. Sömu aðilar skipa hver um sig einn varamann í stjórnina.

Skipunar- og kjörtími stjórnarmanna er þrjú ár.

5. gr.

Í 2. mgr. 8. gr. laganna komi „lögum nr. 19/1965, um Húsnaðismálastofnun ríkisins“ í stað „lögum nr. 42/1956, um húsnaðismálastofnun, byggingarsjóð ríkisins o. fl.“

6. gr.

11. gr. laganna orðist svo:

Iðgjöld til sjóðsins skulu nema 10% af launum, og greiðir sjóðfélagi 4%, en launagreiðandi 6%.

Iðgjöld vegna sjóðfélaga samkvæmt 1. málsg. 3. gr. skulu reiknast af heildarlaunum, er sjóðfélaginn tekur hjá hlutaðeigandi launagreiðanda. Skulu launagreiðendur halda iðgjöldum sjóðfélaga eftir af launum þeirra og greiða þau ásamt sínum iðgjaldahluta beint til sjóðsins innan tveggja vikna frá útborgun launanna.

Iðgjöld vegna sjóðfélaga samkvæmt 2. málsg. 3. gr. skulu á árinu 1970 miðast við eftirfarandi mánaðarlaun:

Fyrir skipstjóra	kr. 20 000.00
Fyrir 1. stýrimann og 1. vélstjóra	— 18 000.00
Fyrir 2. stýrimann, 2. og 3. vélstjóra, netamann og matsvein	— 16 000.00
Fyrir háseta	— 14 000.00

Fjárhæðir þessar skulu síðan ákveðnar í desembermánuði ár hvert fyrir fram fyrir eitt ár í senn og breytast í sama hlutfalli og kauptrygging háseta hefur hækkað frá árslokum 1969, þó þannig, að jafnan séu fjárhæðirnar reiknaðar í heilum tugum króna.

Iðgjöldum sjóðfélaga samkvæmt næstu málsgrein hér á undan skulu launagreiðendur halda eftir af launum og greiða þau ásamt sínum iðgjaldahluta beint til sjóðsins innan 30 daga frá lokum hvers kauptryggingartímabils.

Sé um vanskil að ræða af hálfu útgerðar, skal lögskráningarstjóri ekki skrá á hlutaðeigandi skip, ef krafa kemur fram um það af hálfu sjóðsstjórnar.

Iðgjöld sjóðfélaga og launagreiðenda skulu hvíla sem lögveð á hlutaðeigandi skipi og ganga fyrir öllum öðrum veðum.

Þegar sjóðfélagi hefur greitt iðgjöld til sjóðsins í 30 ár, falla iðgjaldagreiðslur hans niður, svo og iðgjaldagreiðslur launagreiðanda hans vegna.

7. gr.

3. málsg. 13. gr. laganna orðist svo:

Það telst eitt starfsár samkvæmt grein þessari, hafi sjóðfélagi verið iðgjaldsskyldur til sjóðsins sem lögskráður sjómaður í 9 mánuði eða lengur á sama almanaksári.

8. gr.

6. málsg. 14. gr. laganna orðist svo:

Sömu leiðis ber stjórn sjóðsins að hækka örorkulífeyrinn, ef örorkan vex til muna og án sjálfsskaparvita frá því, sem hún var metin við fyrri ákvarðanir, enda verði aukning örorkunnar ekki rakin til annarra starfa en þeirra, sem aðild sjóðfélagsins að sjóðnum er tengd.

9. gr.

Í 1. málsg. 18. gr. laganna komi „lífeyrissjóði sjómanna“ í stað „lífeyrissjóði togarasjómanna og undirmanna á farskipum“.

Í 2. málsg. 18. gr. komi „islenzku skipi“ í stað „farskipi eða togara“.

10. gr.

Í 1. málsg. 19. gr. laganna komi „lífeyrissjóði sjómanna“ í stað „lífeyrissjóði togarasjómanna og undirmanna á farskipum“.

11. gr.

Í 1. málsg. 20. gr. laganna komi „lífeyrissjóði sjómanna“ í stað „lífeyrissjóði togarasjómanna og undirmanna á farskipum“.

12. gr.

23. gr. laganna orðist svo:

Lífeyrissjóður sjómanna skal taka við öllum eignum lífeyrissjóðs togarasjómanna og undirmanna á farskipum, eins og þær eru við gildistöku laga þessara. Jafnframt verði allir sjóðfélagar lífeyrissjóðs togarasjómanna og undirmanna á farskipum félagar í lífeyrissjóði sjómanna, og skulu réttindi þeirra í sjóðnum m. a. miðuð við iðgjöld þau, er þeir höfðu til hans greitt.

13. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1970. Jafnframt eru úr gildi númer lög nr. 35 29. apríl 1967, um breyting á lögum nr. 78 28. apríl 1962, um lífeyrissjóð togarasjómanna og undirmanna á farskipum.

Þegar lög þessi hafa hlotið staðfestingu, skal fella meginmál þeirra inn í lög nr. 78/1962 og gefa þau út með fyrirsögninni: Lög um lífeyrissjóð sjómanna.

Ákvæði til bráðabirgða.

Bráðabirgðaákvæði laganna orðist svo:

1. Skytt er sjóðnum að veita viðtöku iðgjöldum, sem haldið hefur verið eftir vegna skipverja á farskipum, frá 1. janúar 1959, svo og hluta útgerðarmanns, og veita þeim réttindi sjóðfélaga í samræmi við það.
2. Skipverji á togara eða undirmaður á farskipi, sem hinn 12. júní 1958 var orðinn eldri en 55 ára, skal við 65 ára aldur eiga rétt til lífeyris og annarra bóta og réttinda, eins og sá, sem greitt hefur til sjóðsins í 10 ár og náð hefur 65 ára aldri. Haldi hann áfram iðgjaldagreiðslu eftir að hafa náð þeim aldri, fær hann aukin réttindi samkvæmt ákvæðum laganna.

Sá, sem hinn 12. júní 1958 var orðinn 65 ára, var enn á togara eða undirmaður á farskipi og hafði verið það minnst 10 ár, skal eiga réttindi í sjóðnum þannig miðað við framangreindan tíma, að sá, sem var 65 ára, fær rétt eins og sá, sem greitt hefur í 10 ár, 66 ára eins og sá, sem greitt hefur í 11 ár, 67 ára í 12 ár o. s. frv. Haldi hann áfram iðgjaldagreiðslu, fær hann aukin réttindi, eins og að framan greinir. Starfsár á farskipi eða togara telst í þessu tilfelli það sama og ákveðið er í 13. gr. laganna.

Ákvæði 1. og 2. málsg. þessa töluliðar skulu einnig gilda um sjóðfélaga samkvæmt 2. málsg. 3. gr. með þeirri breytingu, að í stað 12. júní 1958 komi 31. desember 1969 eða annað það tímamark síðar, sem aðild að sjóðnum er miðuð við í hlutaðeigandi starfsgrein.

Ríkissjóður endurgreiði sjóðnum árlega þann kostnað, sem af þessu bráðabirgðaákvæði leiðir. Sama gildir um þann kostnað, sem lífeyrissjóðir þeir, sem tryggja yfirmenn farskipa, verða að greiða vegna sömu reglna og hér um ræðir.

3. Vegna sjóðfélaga samkvæmt 2. málsg. 3. gr. skal ekki greiða full iðgjöld, sbr. 1. og 3. málsg. 11. gr., fyrr en frá 1. janúar 1972. Skal á árinu 1970 greiða 40% fullra iðgjalda og á árinu 1971 80% fullra iðgjalda, og skal réttindatími þessi tvö ár reiknast hlutfallslega skemmri, sem þessu nemur.
4. Við gildistöku laga þessara fellur niður umboð þeirra stjórnarmanna, sem þá eru í stjórn sjóðsins, og varamanna þeirra. Skal ný stjórn skipuð frá sama tíma samkvæmt ákvæðum 5. gr.

Gjört í Reykjavík, 12. maí 1970.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Magnús Jónsson.

L Ö G

um tryggingardeild útflutningslána við Ríkisábyrgðasjóð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Stofna skal deild við Ríkisábyrgðasjóð, er nefnist tryggingardeild útflutningslána.

2. gr.

Hlutverk tryggingardeildar er að taka að sér að tryggja lán, sem bankar eða aðrar lánastofnanir veita innlendum útflytjendum til fjármögnunar á útflutningslánunum, sem þeir veita eða útvega erlendum kaupendum.

Enn fremur er tryggingardeild heimilt að tryggja aðrar kröfur íslenskra útflytjenda á hendur erlendum kaupendum, enda hafi þær orðið til vegna útflutnings á íslenskum vörum.

Þegar sérstaklega stendur á, er tryggingardeild einnig heimilt að tryggja samkeppnislán til innlendra aðila, er kaupa vélar og tæki, sem framleidd eru innanlands.